

Abel és un xiquet molt aficionat als ordinadors. Nigel viu a l'altre costat del món, a Austràlia, en un lloc on no plou. Els dos es fan molt amics gràcies a un cangur que se li va escapar a Abel de l'ordinador. A més, mitjançant l'ordinador intentaran resoldre el problema de la sequera de la terra de Nigel. Com creus que podran portar núvols de pluja a Austràlia?

Plourà a Austràlia?

Cadascú s'assegué al seu lloc davant de l'ordinador. El cangur va començar a donar les indicacions de tot el que havia de fer Abel per desplaçar els núvols cap al forat de la realitat. Era molt complicat i difícil. Havia d'imprimir operacions matemàtiques d'allò més enrevessades. Números i números que semblaven formar un laberint confús. El cangur el guiava a poc a poc, amb paciència. Li deia tot el que havia de fer. Abel es va equivocar unes quantes vegades i calgué recomençar de nou.

No us explicaré quin va ser el procés de passar una imatge cap al forat de la realitat perquè podria portar seriosos problemes. Imagineu-vos que un xiquet, quan ho llegira, decidira posar-ho en pràctica amb els seus videojocs de dinosaures i de sobte aparegueren aquests immensos animals prehistòrics enmig dels carrers del vostre poble o ciutat. No, no. Mantindré el secret sobre aquesta qüestió.

Van passar més de dues hores fins que Abel aconseguí fer el programa que el cangur li anava dient des d'Austràlia. Finalment, tot estava **enllestit**. Va fer desplaçar els núvols cap a la dreta de la pantalla. Allà aparegueren els mapes del món. Els núvols lliscaren damunt dels països fins que van arribar a tocar Austràlia. Abel els féu aturar uns breus segons. Estava nerviós. Funcionaria la seua idea? Es tornarien reals aquells núvols amb pluja com li havia passat al cangur?

Abel va retenir l'alè i va prémer la següent tecla d'avançar.

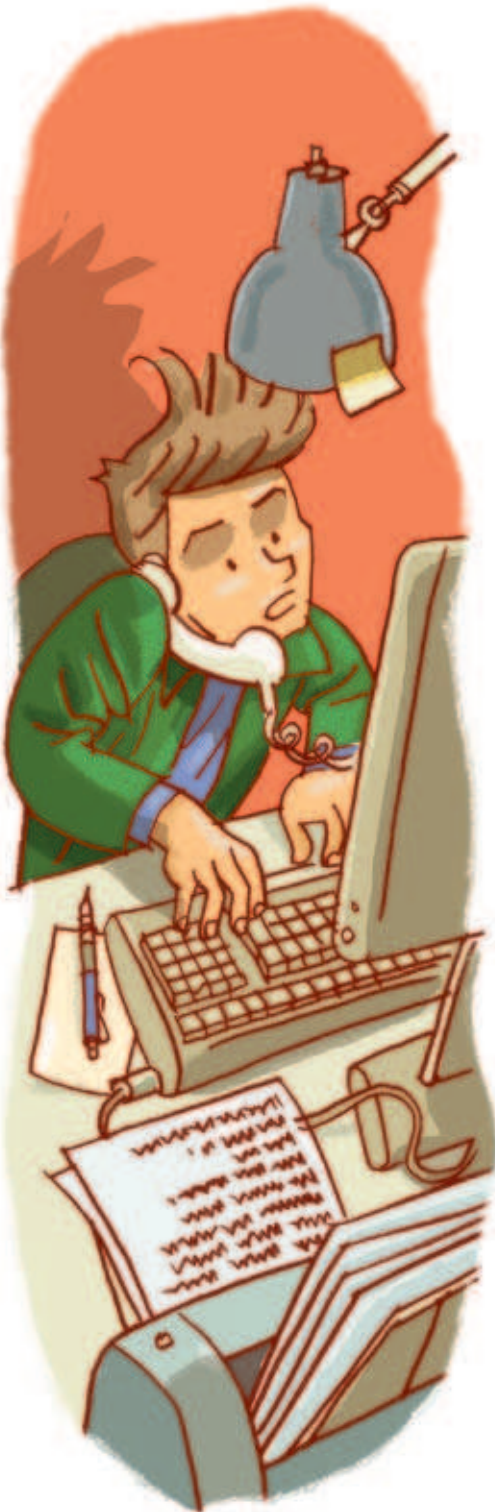
–Ja està fet. A veure què passa ara.

Quan els núvols van tocar el centre del mapa d'Austràlia, s'obrí un forat molt negre per on van desaparèixer sense deixar cap rastre. El forat es tancà i es va esborrar. Només quedava el mapa de la gran illa. El cor d'Abel donava colps com si hi portara un colom engabiat. Núvols, pluja i forat havien desaparegut de la pantalla.

–Espere que fóra el forat de la realitat i que no ens hàgem equivocat.

Mentrestant, a l'altra banda del món, s'anava fent de dia. El sol treia el nas darrera les muntanyes i formava al seu voltant anells rojos i grocs. El cangur va tancar l'interruptor de la llum amb la punta de la cua. Ja no la necessitaven. Feia una estona que Abel els havia dit que havia enviat els núvols.

–Eixirem fora de la casa –va murmurar Nigel, mentre es treia el pijama i es vestia ràpidament–. Tin, posa't aquesta gorra que potser hi estarem molta estona.

Van eixir tots dos al jardí. De jardí, ja no ho era, no hi quedava cap planta viva ni morta, però ells el seguien anomenant així per costum. El cel era d'un blau molt clar, com si l'hagueren pintat amb aquarel·la. –Mira allà! Allà lluny! –va assenyalar Nigel–. No hi veus una cosa estranya? Sembla un ocell, que s'està acostant, un voltor gegant o una àguila de grans dimensions.

Hi havia una taca fosca sense forma concreta que es desplaçava cap a ells. De primer va semblar-los un ocell, després un vaixell de veles negres. Aquella cosa anava creixent i es feia més gran. S'engrandia a mesura que s'acostava.

–Escolta, no vols dir que són...? Sí, són núvols! –va xisclar Nigel abraçant-se al seu amic el cangur.

Eren núvols foscs. Una gran massa de núvols va començar a tancar la blavor del cel. D'ells, en **rajava** una cortina de pluja. La nuvolada va cobrir-ho tot. El sol va desaparèixer com si tornara a posar-se dins del llit sota les mantes. Llavors va sonar la remor de la pluja. Era la més dolça i bonica de les músiques.

MONTSERRAT BONAVENTURA
S'ha escapat un cangur. Edicions del Bullent

1 Contesta les preguntes següents.

- On es troba Abel al començament de la història? I el cangur?
- A través de quin aparell es comuniquen?
- Què pretenen aconseguir?

2 Ordena en el quadern els passos que va seguir Abel en el seu ordinador.

- El forat es tancà i es va esborrar.
- S'obrí un forat per on van desaparèixer els núvols.
- Va fer desplaçar els núvols cap a la dreta de la pantalla.
- Els núvols lliscaren fins a tocar Austràlia.
- Aparegueren els mapes del món.

3 Explica què és el que veuen Nigel i el cangur quan ixen al jardí.

- De primer, el cel era
- Després, hi havia
- Per últim,

4 Relaciona en el quadern aquestes comparacions del text.

El cor d'Abel donava colps...
El cel era d'un blau molt clar...
El sol va desaparèixer...

...com si l'hagueren pintat amb aquarel·la.
...com si tornara a posar-se dins del llit sota les mantes.
...com si hi portara un colom engabiàt.

5 Imagina que tu, com Abel i els seus amics, pogueres solucionar algun problema del món. Quin problema t'agradaria solucionar? Explica per què.